

Oudtestamentische woorden (1): Oog

Een Samaritaanse vrouw valt in het oog van Jezus en staat voor de keuze op zijn vraag in te gaan of niet: "geef mij te drinken !" Ze zitten inderdaad dicht bij de put van Jacob. "Opvallen" is niet haar probleem want ze heeft al veel mannen gehad, zegt Jezus. Die put is niet een anecdote maar een thema in de bijbel. Vele meisjes vallen in het oog rond de put: Rebecca in het oog van de dienaar Eliezer, en Mozes in het oog van Sippora, één van de meisjes die hij van de pesterijen van mannen gered heeft. In het hebreuws is men zover gegaan dat in de taal oog en put hetzelfde woord zijn. De verklaring is te raden : kijken in een waterput met het blinkend water in de diepte kan de indruk geven dat je bekeken wordt.

Mooie aanleiding om te gedenken waar de gehuwden onder ons elkaar leerden kennen. Hoelang ze daarop gewacht hebben en welke vreugde daarmee gepaard ging. Voor wie door niemand mooi gevonden werd en welk verdriet daarmee gepaard ging. Voor onze pubers die op zoek zijn, onzeker. "Ogen die mij zoeken."

De mens valt ook in het oog van God bij de put, de verstoten mens, de vrouw bij wie Abraham zal verwekken, Ismael. Uit jaloezie heeft Sara haar gepest en ten einde raad geeft de stamvader van het geloof toe. Opnieuw alle lijden dat uit rivaliteit en jaloezie voortkomt. De put heeft een naam Lachai-Roi: De Levende die mij ziet.

Zij riep de naam van JHWH die tot haar gesproken had:

Jij, God die mij ziet!

Ook sprak zij : Zie ik nog wie ik zie sinds hij mij heeft gezien?

Daarom wordt die waterput genoemd: Bron van de levende die mij ziet-(2)

Gebeurt dat nu nog?

Ik wil één van de merkwaardigste ontmoetingen van de laatste weken opepen. Niet bij een waterput maar in een dokterscabinet, waar ik, de laatste tijd, nogal vaak moet zijn.

Een stagiaire van de dokter blijkt de dochter van een oud-student uit het klein-Seminarie uit Roeselare te zijn, zijn oudste dochter. De tijd laat ons toe in gesprek te gaan en op mijn vraag wat haar bezielt om huisarts te worden, krijg ik een mooi verhaal cadeau. Ik roep enkele fragmenten uit dit verhaal op. Want zij vertelt me een eigentijds roepingsverhaal. Haar middelbaar werd doorkruist door een koppig zoeken, lezen, over de zin van het leven. En dan gebeurt er iets, een ontmoeting met de levende God die haar ziet. Zij brengt haar eerste drie jaar door op kot, alleen, of liever gedragen door een niet-aflatende aanwezigheid. Wel zoekt ze naar gemeenschappen waar gelover samen gevierd wordt. Ze shopt zowel bij protestantse als katholieke groepen en is nog steeds zoekende. Maar ze straalt lichamelijk vreugde uit. Kevin heeft gelijk te benadrukken hoe lijfelijk het hebreuws is. Ik herken in haar verhaal vele gebeurtenissen uit de puberteit van haar vader, die ook een eenzoeker was.

Terug naar de Bijbel. In het vooruitzicht van de verkiezingen. Voor de keuze van een bruid benadrukt de bijbel soms de joodse identiteit, het meisje moet van dezelfde stam komen. Maar soms huwen de aartsvaders met vreemden.

Mozes mag Sippora huwen en Jozef een egyptische

Ook hier is mijn gespreksgenote die als vriend een Ghanees kent, voorbeeldig..

Patrick Perquy

De Lier, 6 mei 2018